

Čuk na pal'ci

Izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Pavelli 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik Franco Podberšič. — Cena oglasom: 1 milimeter visodine v štiri enega stolpa L. — 80, za trgovsko reklamo, Bančna obvestila, poslana, osmrtnice vabila, naznanila itd., vsaka vrsta 1 L. — Celoletna naročnina 15 L. — Za inozemstvo 22.50 L.

Leto II.

GORICA, dne 1. novembra 1923

št. 31.

Majhen kot ptič — boji se ga nič.

Tam v daljni puščavi profesor živi, koprive nabira in druge zeli.

In kužek ga spremlja čez noč in čez dan, je vedno poslušen in vselej je vdan.

Ko nekega dneva spet gresta na pot, zagledata leva, o tisoč grozot!

Profesor obstane, mu kri zledeni, a psiček pogumno bolj se zadrži.

Pobrska po pesku in levu v glavo ga zmečlje, da peče v očeh ga strašno.

Čukov Koledar

izide v začetku decembra. Cena L. 3.20. Salve smeha! Židana volja! - Vsakdo naj se naroči na Čukov Koledar s tem, da dopolnje L. 3.20 na „Čuka na pal'ci“ v Gorici.

Profesor si mane veselja roke, naš lev pa se joče, teko mu solze.

Od takrat se lev je profesorja bal, če ga je zagledal, je urno zbežal.

Gorica, 31. oktobra.

Čuk na palci pa res ne ve, kje se ga glava drži, odkar so jo izgubili tudi oblastniki, ki delajo z dekreti kot ženske s perilom, zjutraj jih izobešajo, zvečer jih pa skrijejo, če kaže dež. Čuk na palci se je že veselil, da bo dvojezičen, da bo lažje in uspešneje pikal, zbadal, grizel, žvižgal in pel. Samo to se je bal, da bo postala tudi sova dvojezična, ki je še z enim jezikom prehuda, da je vsled odloka padel s palce na zadnjico in le bojazen, da ne bi moral spremeniti svojega naslova in se imenovati: »Čuk na zadnjici«, ga je zopet vrgla na palco.

Sicer bi Čuku ne bilo nerodno, če bi dobil, posebno, če bi se glasilo »cavaliere«, saj to je cilj vsakega dobrega — na prednega Lahu. Seveda bi Čuk ne dobil imena »cavaliere«, to ime je samo za pridne in bi kvečjemu dosegel kako »Civetto sul bastone«, ali »Guffo sulla stanga«, »Civetta sulla palza«, »Guffo sul manganello«, »Čuko sul panza« in še sto drugih imen. Čuk bi bil obdržal kar vsa imena, četudi po dekretu ni ukazanih več prevodov. Čuk pa lahko naredi kaj več kot je ukazano in še na ta način zasluži svetinjo iz rumenega korenja na traku O-

slučkov Maričke, ki ga je od svojega predpasnika izgubila.

V drugi vrsti se je Čuk na palci veselil svoje italijanščine, radi katere se še ni odločil, ali naj piše v toskanščini ali v jeziku Sardov. Glede besedoredja smo se mislili držati dr. Breznikove slovnice.

Laško pismo Špehove Ančke, ki ga je pisala karemu amikolu Pepetu Makaronu v Padovi, smo že prevajali v slovenščino, ker ga v italijanščino ni mogoče več pravešiti.

V prvi vrsti pa se je Čuk veselil, da poveča število svojih naročnikov in bo list začel zahajati na Sicilijo in na Kalabrijo in bo od ondodnih analfabetov prejel obilo dopisov, pesmic in dovoljov.

Vse to je danes šlo po vodi in najbolj je jezna sova, da ne postane dvojezična. Odlok so pa odložili. Kako odložili? Rajna Avstrija je med vojno, kadar je bila tepena, prinašala podobna poročila: »Naše hrebce čete so se z neugodnih pozstojank v najlepšem redu pomaknile nazaj v boljše pozicije«. Bumff! — če kdo verjame. Te »boljše pozicije« so bile včasih celo v Marmaroš Sigeetu na Ogrskem.

Guffo sul bastone (odložen vsled odredbe videmskega prefekta.)

BOLHA, A NE LJUBEZEN.

Gospod, dekletu na leto višcu:

»Deklica, ali veš kaj je ljubezen?«

»Ne gospod!«

»Nisi čutila še nikdar na levi strani, kjer imaš srce, da te je pogrelo ali ščipalo?«

»O ja, to sem čutila!«

»Vidiš to je bila ljubezen.«

»O ne, to je bila bolha!«

Po receptu

Zdravnik, ki je srečal na ulici ozdravljeno gospo: „Kako se počutite?“

„Hvala, prav dobro.“

„Mislite kedaj na svoj dolg napram meni.“

„Gospod zdravnik, kaj vendar mislite. Saj ste mi vendar strogo zabranili vsako razburjenje; radi tega niti ne mislim na Vaš račun.“

Tekma v Štanjelu.

Odkar obstoja »Pretepaško društvo« v Štanjelu, ni bilo take slavnosti kot je bila v nedeljo 30. ob 9. zvečer.

Bila je namreč tekma s sledenjem programom:

1. Klofuta v gostilni.
2. Klofutanje na prostem.
3. Zbiranje klobukov in trganje ur.
4. Lom bodičaste ograje in prekucovanje čez njo.
5. Teptanje repe v »Šopu«.
6. Hoja po štirih.
7. Pridiga.

Tekma je izpadla nad vse dobro in večina udeležencev je bilo obdarovanih.

V pregled tekme Vam navešam vsepe, ki so jih dosegli gospodje tekmovalci.

V prvi vrsti moram omeniti gos. »Strica Amerikanca«. On je z svojimi vsepi kar očaral občinstvo. S posebno lahkim koto se je prekucnil čez bodičasto ograjo in neumorno začel teptati repo.

Občinstvo mu je burno ploskalo. Odbor društva mu je naklonil okrog deset svežih klofut in rudečo zastavo, ki mu je visela z glave po licu na tla.

Za njim pride g. »Atelerija Montanja« ki je s svojo sigurno roko streljal klofute in brskal svoje nasprotnike.

Za darilo je dobil razbito uro in na lice par patentiranih batin.

Tretjo je dobil g. »Bitnja Daj« ki se posebno razume na zbiranje klobukov. On je tudi preskočil ograjo in teptal repo, zakar naj se zahvali g. »Alt. Mont.«

Za nagrado je dobil 5 kg. ročnih cmokov.

Četrty pride g. »Dolgolin« ki je bil glavni tekmeč, a imel je smolo. Ugreli so se mu »lagerji« v nogah — zato ni mogel teči — nakar sta mu naklonila prvi in tretji tekmeč cel koš klofut in pol litra olja za mazat »lagerje« v nogah.

H koncu naj še omenim pridigo »Greh tvojega rodu«, ki jo je poslušal gospod »Kinine« možnefant, darilo mesto nje ga je dobil njegov brat.

Ostali tekmovalci so se že potrudili, a ura je potekla. Za ostali so odšli brez daril. Potrudijo naj se drugič!

Obilnim gledalcem in vsem, ki so pomagali, da se je tekma izvršila neskončna hvala!

Odbor.

Srečen Rodik.

Lepa vas je, vas rodiška, čeravno včasih nima »ficka«. Denar je šel za vodovod, da bi ne bilo žeje tod. Cevi prišle so iz Rima, da enakihi nihče njuna. So s slamo jih ovili in v jarke položili. Rodičanom v ponos je vsem ta krasni vodovod zgrajen. In mnogi že so vodo pili in se okus »fejst« navžili. Ljudstvo mirno vse uboga, da se prepreči mu nadloga. Vse kar se mu kdaj naloži, se to gotovo kaj stori. Sedaj že voda bistra teče, ali kdo je piti neče? Saj čista je, to vam povem, za zdravje, blagor vsem ljudem. Zgradili bodo še toplice iz čiste bistre te vodice, da se bo kopal v njej ves svet in se pozdravil za sto let. Rodiške vode moč velika ozdravi vsakega bolnika. Kdor hoče ozdraviti, Rodiško vodo mora piti.

„Na balu“!

Ni dolgo še tega, par tednov bo kmal', ko bil je »moderni« na Logarčevih bal. Privandral je Luka iz ravnih dolin in meh je prinesel, pa ne tist' za v mlin. Nategul — zagodi, kot pravcat ludir, da bolj še vesel bo naš Miha — oštir! On vince jim toči, za mizo sedi pa punčko objemlje, in jej govori: Če res me kaj ljubiš in moja boš kdaj, ti vmea dam piti, želiš li še kaj? Se Pepi je nuka, kot imel bi zmeti, ko »tango« je plesal, le ta se mu zdi. Zdaj plesal z Maričko zdaj zopet s Pepo, tako kot on pleše, ne zna pač nikdo. Ker Julka ni znala še »tango« plešat, je Pepca ukazala, da mora it' spat. Ludvik je s Cilko, pa plesal tako, da avet se je tresel, pod njega nogo. Pa kaj bi našteval te čudne reči, saj to se med nami pogosto zgodi. Ko spet bo kak bal, in spet bo luk, luk, plesat bo prišel, gotovo tud' Cuk.

Pri telefonu.

Družina Plešnikova je bila na letovišču. Doma je ostal vsled obilo posla, Plešnik sam. Nekoga jutra, ko je bil še v postelji, je začul zvonec telefona. Sluga je telefoniral iz letovišča:

»Gospodar naša hiša gori.«
»Je velik požar?«
»Jako velik.«
»Bodo ognjegasci kaj rešili?«
»Težko.«
»Dobro! Otroci so na varnem?«
»Da gospodar!«
»In moja soproga?«
»Tudi gospodar.«
»Pa moja tašča?«
»Ona še spi. Jo hočem poklicati?«
»Stop. Zaprto!«

NESRAMNOST.

Bankir: »Sicer ima moja hči malo napako, to je da ima eno nogo krajši od druge, toda ako jo v resnici vzamete za ženo, sem pripravljen uravnati ta pomankljaj s tisočaki.«

Bodoči zet: »Gospod svetnik, ali nimate morda kake hčere, ki ima obe nogi — kratki?«

KAJ JE PROVIZORIČNO IN KAJ DEFINITIVNO.

Frsk: »Doznan sem z veseljem, da si postal definitivni dijurnist. Kakšna razlika pa je med provizoričnim in definitivnim dijurnistom, kakoršen si bil ti poprej?«

Trsk: »Razliko ti povem v par besedah: Poprej, kot provizorični dijurnist nisem imel provizorično kaj jesti. Sedaj kot definitivni dijurnist, bom moral definitivno stradati.«

Bazovska dvorana „Alla Fontana.“

Sakramejnšče, kako bo hudo, če pri Mladovanki res plesa ne bo. Vsako nedeljo, če vedel nisi kam, šel si k Mladovanki — seveda ne sam. Našel si Bazovke, Gropajke in Trebenke

ter v hudi potrebi tudi stare pokvcke. Plešejo se plesi moderni in stari, seveda tudi Tango po novi navadi. Ako vprašaš deklet, če plesat gre: No, grazie non posso — ter usta zapre. Čeravno znaš plesati, a po slovensko

ne, s klofutami brcami te kmal' zapodé. Harmonika za mizo, se glasno reži, a godec se z njo prav kisto drži. Stefanja, Rozina in druga dekleta, pojdimo v dvorano, kjer dost' so obeta.

»Buona sera, signorine« — se čuje v dvorani, »buona sera, signor« — odgovor jo dani.

Sergenti — Caprali in tudi Marcialli z odprtimi usti, so v pupe zijali. Pri Rezki veseli Caporale se ustavi, »Compermessio« pravi in poklon ji napravi.

Nastal dirindaj je, cmokanje, postanje, iz plesa pa pravo živinako pehanje. Še Čuku ta vrvež »nagražena« se zdel napel je peruti in proč odletel.

RESNICNA DOGODBA.

Mati je kupila svojemu sinu v Gorici klobuk, katerega je prodajalka zavila v zavitek, kateremu je bil na zunanji strani naslikano lepo pokrivalo. Fantič, ki se je peljal na vozu proti Ajševici, se je hotel postaviti ter je vzel nov klobuk iz zavitka in si ga posadil mogočno na glavo. Njegov so sed — hudomušen fant, pa je opazil, da vozijo za vozom trije biciklisti, hitro natlači dotični zavitek s senom, zabrlizga in med tem spusti zavitek neopaženo na tla. Privozijo biciklisti mimo in ko opazijo izgubljeno stvar na tleh v velikem ovinku privozijo nazaj na isto mesto. Sedaj pa se začne preganjanje med biciklisti, čegava bo najdena stvar. Dogovorili so se, da klobuk prodajo in si izkupiček po bratovski razdele. Ko pa zavitek odgrnejo in jim pride mesto klobuka seno na spregled, ga osramočeni eden drugemu ponujajo. Voznik pa je med tem hitro konja pognal, ker se je na vozu čul glasen krohot!

PREBRISANI ŽK.

Žka in Frska so vpoklicali k vojakom. Takoj drugi dan vpraša Žk Frska, kako je spal prvo noč v vojašnici.

»Slabo!« odgovori Frsk.

»Zakaj, morda ti niso dalo miru stenice?« vpraša Žk.

»Naravno! Saj jih je bilo toliko, da bi me prav lahko kar odpeljale s celo posteljo.«

»Ti Frsk si vedno enako budalo! Jaz sem bolj pametno napravil. Zvečer sem legel na tla poleg postelje in stenice so me zastonj iskale po postelji.«

Pravijo

Pravijo v Lomu, da so radi raziskovanja zaprte hrleče kroge na županstvu v Krottenlandu, vsled dokazane njih dvojezičnosti, bile oproščene in prirejajo zato iz hvalečnosti že več noči zaporedoma koncerte županu v Kurniku.

Pravijo tudi, da so vsled tega postali učenjaki v Lomu brezposelni in iščejo novega dela v tem, da preiskujejo — sami sebe.

Pravijo v Gornjem Cerovem, da bodo imeli letos zelo dobro vino, ker hodijo profumirane gospodične po vinogradih. Nadejati se je tedaj, da bo tudi vino po parfumu dišalo.

Pravijo, da so Biljanski lovci tako skunštni, da jim nobena mačka ne uide.

Pravijo, da neka rodiška dekleta rade pijejo rakijo, zato jih fantje več ne marajo. Neko dekle pa bo dobilo nagrado, ker je prisostovalo letos vsem bližnjim in daljnim plesom.

Pravijo, da ne nosijo Čepleska dekleta več mrež na glavi, ker imajo fantje kače v žepu.

Pravijo v »rosentalu« da sta dva fanta držala vrata od »brcjarja«, da se niso razsula, ko so tamkaj imeli ples. Strici se tamkaj ne oženijo, ker so obljubili vedno devištvu.

Pravijo, da odide neka punčka iz »rosentalu« v Ameriko, ker jo je neki fantiček zapustil in popustil.

Pravijo v Rodiku, da je tamkaj veliko pohajkanje ženinov, kar pa ni res, ker jih ima ena »frajla« kar 20 na razpolago. Toda ona pravi, da ne mara za zabitega brkina, ki oglje kuha in ječmen seje. Radi tega pridno hodi v Trst k »Manderjerju« s svojo mrežo, ker on je baje »fin«, pečenko »pohar« in lirce šteje.

Pravijo, da so nekateri Vrtojbenci od prevelikega uživanja zelenjave začeli peti »tri tri tri«, kakor ščurki na travnikih.

Pravijo, da si Dobrovski fantje radi zadnjega kislega plesa pulijo lase z glave. Čuk, svarimo te, varuj pred njimi svoje perje.

Pravijo, da so naše Dobrovske gospodične iznašale pravo »spekulatno« modo; ne vem, je-li tudi ta pariška.

Pravijo, da so Landolska dekleta jako ponosne same na se; pravijo, da se nočejo več meniti z domačimi fanti, drugi pa tudi dosti zanje ne marajo, zato pa tudi same ostajajo in pravijo, da bodo za vedno same ostale.

Pravijo nekateri, da na St. Viški gori ostajajo ob nedeljah med mašo zunaj cerkve lenuhi, pijanci, postopači in druga taka golazen. Pa to ni res, ker tisti, ki ostanejo zunaj, ne store tega brez potrebe. Njih glavna opravila so: opravljanje, šnofajo in kadijo tobak, polovijo in pobijejo si uši in bolhe, da jih pri popoldanskem plesu ne zanesajo na dekleta.

Pravijo v Vipavi, da je spor med tržkimi »signorinami« in gradiškimi dekletki končan. Obe stranki sta se medsebojno sporazumeli tako: Odločitev o njih svetovnoznatosti prepustijo mednarodnemu razsodišču v Sanaboru, ki bo zborovalo od 27.—31. februarja prihodnjega leta ob navzočnosti obeh strank. Razprave se sme vdeležiti tudi drugo občinstvo. Čuk se priporoča mednarodnemu razsodišču za stenografa, obema strankama za tolmača, (uradni jezik bo kitajski.)

Pravijo, da so na Ruteh ustanovili društvo »Slepa muha«, katero vodi in ji predseduje izurjen mladenič. Vaje se vršijo vsaki drugi večer.

Pravijo, da so Predjamci obesili novi zvon na mesto v zvonik na lipo, to pa Čuka strašno jezi, zato ker ima svoje stanovanje na lipi.

VEDNO ISTI.

(Profesor, ki je že dve uri na potu):

„To se prav dobro spominjam, da je ura bila pred par minuti. Samo ne vem, če doma ali v zvoniku za hrlbom. Saj sem štel, a ne vem je li dvanajskrat udarilo ali samo enkrat.“

Pravijo, da je loško društvo »Zarja«, po domače rečeno »societá cantie« yprizorilo v nedeljo telovadni ples, kateri se je tako dobro sponesel, da so nekateri v ponedeljek kar strgane hlače domov prinesli.

Pravijo v Dol. Logu, da se gospodične jezijo, ker jih Čuk nikoli ne obišče, upamo, da se jim želje kmalu izpolnijo.

Pravijo, da kujejo nov odlok, s katerim bo Slovincem zapovedano tudi govoriti v obeh jezikih; izvzete bodo le tiste ženske, ki imajo tako dolg jezik, da zaleže za dva in še v enem jeziku ne morejo vsega povedati.

Pravijo v Grobiščah, da odkar hodi neki gospod z visokimi čevlji na lov, se ne vidi nobene divjačine več. Eno verveco se je videlo, a še tisto je pretečeno nedeljo ubil s tremi strelji.

Pravijo istotam, da jo nameravajo nekatere gospodične popihati naravnost v Ljubljano.

Pravijo v Grobiščah, da izmed dotičnih gospodičen, ki so hodile na vogal, ob luninem svitu, so se nekatere sedaj »Einkvartirale« v sosedno fantovsko hišo okrog peči. Kadar pa pri manjkuje stolic, se pa posedejo kar na fantovska kolena.

Pravijo, da bo vlada poslala v Zemon orožnike in sodnika ki bo stalno šodil one ki imajo na dnevnem redu tožbe in prepire.

Pravijo, da je mazača gospodične Postojnskega kino nekdo zadnjič takšno pošteno namazal, da je še drugi dan oblikoval svoje srčne rane, kakor ona žival, ki jo v cerkvi vsakdo brene. S tem mu je tudi upadel pogum in navdušenje, za osnovanje na novo zamišljen šole za »mazanje in puliranje oči«, ker se je nadejal dobiti direktorsko mesto, do katerega si je lastil prvenstvo. V to svrhu nabavljen frak in cilindar naj spravi, »dokler vrgemena Krajncem bodo se zjasnila.« Prosi se za tiho sožalje premislilca.

Pravijo, da se Ležeški »Kaffehaus« leiter« noč in dan trudi in tuhta, kako naj bi se imenoval »Kaffehaus«. Sklenil je, da se bode imenoval »Kaffehaus Fefra«.

Pravijo, da se Štanjelske ženske jezijo, da hodijo njih možje kasno ob nedeljah spat. Ne vedo, da so same krive ker »šnofajo«.

Pravijo, da proda Jančar po 10. iztisov »Čuk na palci« več, odkar se opisuje o Ležeškem »Kaffehausu«; po temu je razvidno, da »Kaffehaus« dobro napreduje.

Pravijo, da se je v Kobaridu vršil izvanredni občni zbor uglednega društva »Plojska« ob 3. uri popoldne. Udeležba je bila polnoštevna. Za predsednika je bil izvoljen g. Panjoka, za tajnika g. Zgané. Posebno pohvalo je dobil g. Paulč, ki pridno deluje za procvit tega koristnega društva. Nezaupnica se je izrekla bržnogoemu Pepiju.

Pravijo, da je napadlo šop indijancev, iz rodu »Šip« »Šop« »Šup« nekega fanta iz Štanjela. Indijanci so čakali v zasedi, oboroženi so bili z lok in sulicami. Ko je šel fant mimo, so ga napadli, vzeli so mu dva zoba, baje kotnika in eno steklenico sveče krvi. V večer spomin so ga tetovirali. Naalkali so mu dolg jezik s ščetinami, kar pomeni po mnenju strokovnjakov: »Pusti druge pri miru in drugi bodo tebe«.

Pravijo, da se dela v Štanjelu nov »pržon« v gradu. »Pržon« bo svažen in syetel. Za mnogobrojen obisk se priporoča.

Pravijo, da bodo Štanjelci kupili »gramofone«; pel jim bo med pivskimi vajami.

Pravijo, da pravijo ljubljanskemu tramvaju »karijole«. Čuk pa pravi, da je »šajtrga« ker ima štiri kolesa, karjola pa ima samo enega.

Pravijo, da so dobili Lj. tramvajerji nove »monture« in pravijo, da so iz »rašovne«. Stefan z majhno glavo in veliko kapo pa še »rašovne« ni dobil.

Pravijo, da se je pred glavno pošto vsedel golob na električno žico in ga je tok vrgel na tratoar. Usmilil se ga je nek mladenič, nikar so iz tramvaja kričali: »rižot! rižot!«

Pravijo, da v »Bučarjevo« gostilno na Poljanah ljudi z silo not tirajo kjer dobijo zastoj pitja — in ko se zastoj prepijejo še »hvala« ne rečejo — in gredo v kavarno »Central« spat.

Pravijo, da se mora nov kino »Ljubljanski dvor« priti po vstopnice ob 3. za predstavo ob ½5., in se jo vdobi, če se »posreči« že ob 5.

Pravijo, da si bil ti Čuk pri nas na obisku, sedel si na lipo, in te naše novice iz Slavine poslušal.

NOVA IZNAJDBA IN NAPREDEK!

Tovarna za cigarete je prejela novo konstrukcijo za izdelovanje cigar.

In sicer tale: Poželiš si cigaro, greš v opalto, jo kupiš, plačaš, kajti denar moraš imeti, vzameš jo, vtakneš v škatljo, etui, ali kamorkoli že, če sploh kaj imaš, potem se podaš na promenado med ljudi, hoče se postaviti, vzameš jo zopet ven, primeš jo lepo spredaj z dvema prstoma in vtakneš zadnji konec v usta. Če imaš vžigalice ali vžigalnik na bencin, jo prižgeš in že ti gori ne da bi kaj vlekel neprenchoma 2½ ure. Slabega duha nima, vstopiš lahko v vsako družbo žensko ali moško, brez ženiranja, kajti diši po popru, cimetu, kafri, janczu in po vseh mogočih dišavah, ki so v njej. Samo soli ni, ker slane so že itak preveč. Odščipniti je ni potrebno, je že tako izdelana v tovarni, prvič zato, da se prihrani nepotrebno delo, drugič pa zato, da ne zmanjka tobaka. Primešanega je tudi 72% finega bukovega žaganja, kajti le radi tega da ima kadilec užitek z vsako cigaro nad 2 uri. Iz tega je razvidno, da napredujemo tudi na tobakovem polju.

Odgovor v slovo Mariji z Rojana.

Uoblasti! Sm vedu de vje hčjere Evc.
Jezike uojstre imaste jen spičaste ku
Ma de taku vm jezek u uojstah skač.
Tu nesm mislu, na, pr moje vjere!
Služirajte, če malu žbalje vm pa
Zakaj vje žjenske pouhne ste
Ce družga ne, prepouhne ste kufjetou.
Jen tm use klaufaste, če muoški ne
Res, buogel! Sej praveste, de uže am
Ce anka nemam še, (tu veste, ne?)
Ma riečem vm v konfidenci, rajše
Buom zmirej jou, ku de za druge
Ste riekla vre, adijo — ben, adijo,
Uoglaste se še kej, me ne teku
Ce ne, kamnu buo šinterja na svoj,
Poslou ke guof — jen pole na Ka
Pepi z Rujana!

PREVARA.

Eleganten gospodič je spremljal na dom neko gospodično, ki jo je našel na ulici. Z neba je lila taka ploha, da se je kadilo. Ponudil ji je svojo roko in dežnik.

Domu grede sta laskavo kramljala. Ko se je pa poslovil pred hišnimi vrati jo je vprašal: »Gospodična, kedaj bom imel vnovič to srečo, da Vas vidim?«

Gospodična: »Kadar bo zopet tako deževalo.«

RAZTRESENEC.

Odvetnik: »Gospod profesor, meni se pozdeva, da sem Vas lansko leto videl v nekem kraju.«

Profesor: »O ja, je že moglo, če, kajti jaz grem včasih tja!«

Narodna Knjigarna v GORICI

združena s papirnico

v hiši Goriške ljudske posojilnice, via Carducci 7

priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo slovenskih leposlovnih in znanstvenih knjig. **Zahtevajte seznam knjig,** ki ga pošlje knjigarna brezplačno.

Šolske potrebščine

kakor, različne zvezke na zelo finem papirju, svinčnike, peresa, črnilo, kreda, ročnike, risanke, tuš, risarski papir, radirke. I. t. d. dobite v „Narodni Knjigarni“ po najugodnejši ceni in prve kakovosti

Šolske Knjige

pisarniške potrebščine, kjer dobite vse v to stroko spadajoče predmete, dalje razglednice v največji izbiri, umetne cvetlice i. t. d.

Za božično sezijo se je Narodna knjigarna bogato založila z okraski za božična drevesca, jaslicami, knjigami s podobami za otroke in mnogimi predmeti.

POZOR! Trgovci! POZOR!

Oderuh in zlodej.

Hišni gospodar (odvetniku): „Gospod doktor, to je pa že preveč. Sel sem iztirjati najemnino, pa mi je dejal nek stanovalec, da sem oderuh in me je nagnal k zlodju.“

Odvetnik: „No, in Vi kaj ste storili?“

Gospodar: „I saj vidite, pritekel sem takoj — k Vam.“

KONEC SLOVENSKEGA NARODA.

Konec Slovencev v Italiji nastopi tedaj, ko izide sledeči odlok:

10536 N. o R. C. I.

Z ozirom na paragraf 19385 Zveze narodov, s pogledom na 14 srečno pogorelih Wilsonovih točk, vsled dejstva, da bi bili lahko otroško, zaupljivi odnošaji med slovenskimi dekleti in drugorodnim vojaštvom bolj prisrčni,

odrejamo,

da morajo biti od 32. novembra dalje vse slovenske žene in dekleta, v prvi vrsti pa tašče in stare device

dvojezične

po svojem naslovu in vsebini, spredaj in zadaj.

Ženske, ki se ne bodo pokorile temu odloku, se bodo sekvestrirale in jih pošljemo nemudoma v Rim.

Podpis, I. r.

PONIŽNA PROSNJA.

Na sestanku članov Stanjelskega društva se je sklenilo, da se skliče »občni zbor«, da s tem društvo vzbudi

A zgodila se je nesreča, ki bo društvo stalo lahko življenja, če se ne dobi rešitelja.

Tajniku je namreč zmanjkalo črnila in vsled tega ne more občnega zbora javiti oblastvu ne zaspanemu društvu.

Zato se ponižno prosi kakega usmiljenega bralca, da daruje par kapljic črnila društvu nemu tajniku.

Darovalcu želijo nebeško plačilo prizadeti člani.

POJASNILO.

Osemletni Jožko je čital časopis in dejal svojemu očetu: »Papa tu čitam, da bo sezidalo naše županstvo zavod za idiote. Ali so idiotje tudi ljudje?«

Oče: »I lej ga tepca. Seveda so! Idiotje so ljudje kakor jaz!«

DRUŽINSKO RAVNANJE.

Hlapec: »Ne razumem zakaj zapuščaš službo, ko se vendar po družinsko ravna s teboj.«

Služkinja: »Žalibog, da je to res. Vidiš meni pravi gospod: »Čunka«, »opični fris«, »zaroblenka«, in »jezičnica«, prav kakor svoji soprogi.«

KAJ ŠE!

Stalni gost vpraša pri obedu gostilničarja: »Povejte mi očka, ali je res, kar pravijo ljudje, da boste imeli letos še slabše vino, kakor lani?«

Gostilničar: »Kaj šel! Kdor to trdi, je velik obrekovalac, ker slabšega vina letos niti najti nisem mogel.«

TO — KOMUR GRE!

V restavraciji je sedel gospod in prečital vse časopise, ki so bili na razpolago, a ni med tem časom ničesar drugega zavžil kot črno kavo. Ko je končal, je vprašal natakarja:

»Nimate nič več za čitati?«

Natakar: »Samo še jedilni list!«

Pravijo, da v Ljubljani nimajo več znamk po 1 Dinar, ker se je rotacijski stroj v »Narodni tiskarni« pokvaril in jih vsled tega ne morejo tiskati.

Pravijo, da so Openski dolanski fantje poslali ultimatum tistim fantom ki mislijo da so dolanski fantje res tako na FOUS, da bi pustili si delati očitno krivico, ter prosijo, da se tisti fantje bolj natančno informirajo ter blagovoljno povedati imena teh »furbasteh« lepih deklet, spodaj podpisane odboru. Če jih pa tista dekleta nečejo, niso dolanski fantje prav nič krivi. Toliko na znanje! Za odbor dolanskih fantov: Tone, Rejček, Zane in Tonin.

Pravijo, da se na Opčinskih društvu »Megla«, prej društvo »Kocjeta« jako šole drži, zato ker nosi svilen obleko, ki jo jemlje na pul. Zato tudi dobro zasleduje pariško modo. Openski fantje so proti temu.

Pravijo, da so na Opčinskih sklenili nekateri pametni fantje vložiti protest, če bo društvo »Megla« vedno v »čnumotografu«, zato ker »megla« jemlje moč električni svetilobi in je zato tudi vse megleno in mofno. Upajo pa, da bo solnce razpršilo »meglo«, da bo potem spet jasno in čisto. Poprej ne gredo v »čine« dokler ne bo vse v redu kakor je bilo poprej.

Pravijo, da ima sezanski pevski zbor »Cerkvena miša«, dva nategnjena alta, tri mišje soprane in en močan bas. Potrebnovali bi pomoči, a se boje konkurence.

Pravijo Sezanci, da sezanska pot; oz. »strada per far l'amore«, služi samo frajlicam, ki se po noči in po dnevi poljubujejo kar pred mimi idočimi. Skandal!

Pravijo, da ima nek mali možiček v Sezani, tako dolg jeziček, da z njim pokrije celo Sezano.

Pravijo, da se nekateri mladi fantje iz Oseka vedejo jako dostojno v cerkvi. Najraje ostajajo pod korom na stopnicah, ter izkazujejo svojo pobožnost. Nekateri mečejo stenski pesek na dekleta, v znak, da so srečno domov prispeli od nočnega all (jutranjega) sestanka. Nekateri so navdušeni v molitvenik, z očmi pa v dopadljiva dekleta. Med njimi imamo še druge, ki so podvrženi različnim dišavam, ter se ogledujejo v zrcala, kakšne »frizure« imajo. Fantje si ne smejo vzeti za slabo, če jih Čuk počasti v svojem listu.

Pravijo, da so dobili Ležeški fantje, ki so ostali brez »moštaf« od pogodovalne komisije navodila, za čimprejšnjo nasad kave na Krasu, radi prevelikega močvirja.

Pravijo, da so Ležeški »brezmoštafarji« mnenja, da dokler jim ne daje veter na vsako stran vsaj tri ščetine, jim ni mogoče spustiti se v tako veliko akcijo ter, da prosijo pogodovalno komisijo pri »morostu«, ako jim pošlje vsaj 2 kg škastih »moštaf«, 4 kg petelinovega popa, 6 globinovitih škatelj parfuma, 8 trdih kartač, ter 10 brezovih nitei, za vzdrževanje moči.

Pravijo, da imajo »brezmoštafarji« Ležeški že v zalogi naročeno šminkanje, ter da so v strahu, da jih Čuk na palci ne izda, ker jih je opazoval, ko so si pulili s »kalafonijo« zadnji dve namazani ščetini.

Pravijo v Biljah, da je objelo »Tamb. društvo« zimsko spanje.

Pravijo v Biljah, da je sklenila kratkolasa Micka, na dan vinske trgate »ljubezenski konkordate«.

Pravijo v Biljah, da je prišla rešena prošnja »frajlicam«, katerim dovoljuje neka oblast hoditi v cerkev odkritim in obnem tudi bosim.....

Pravijo v Biljah, da niso mislili, da ima Rudič tako strašansko trdo črepijo. Pognal si je namreč na dan »vinske trgate« s samomorilnim namenom krogljo v glavo kalibra 35 mm; ali na veliko našo žalost se je krogla izpodrsnila z njegove glave brez najmanjše poškodbe.

Pravijo v Biljah, da je zapel Čuk na dan vinske trgate na latniku.

»Poletji bicikelj po zimi pa ples, to včas je dekletom povej če ni res?«

Pravijo, da v Slavini nekatero dekleta silno žalujejo, ker boljši fantje v Ameriko odrinejo in slabši doma jih pa ne marajo.

Pravijo, da bo hračko kolesarsko društvo priredilo 33. oktobra kolesarsko tekmo, naproseni so vsi udje.

Pravijo, da ima neka klepetulja v Lažah eno kvarto jezika na prodaj; ob enem proda tudi dober jezični telefon.

Pravijo, da so imele klepetulje v Lažah velik ples in veselico ter srečlov dne 7., 8. in 9. oktobra t. l.; čisti dobiček je šel za šnopa.

Pravijo, da je Matenjsko lovsko društvo od nedeljskega lova prineslo domov samo enega kosa, pa še tistega niso ustrelili, marveč so ga pašili »krepanga«.

Pravijo iz St. Petra na Krasu, da so se vse miši in podgane, ko so čitale v Čuku od »občinskih« dvorane, tako smejale, da so od samega smeha pokale. Pravijo, da v St. Petru nikoli ni bilo nobene občinske dvorane, jo ni in jo menda tudi nikoli ne bo, kajti nekemu, da se je sanjalo, da brani Čuk na Placi zidati občinsko dvorano na »Kosovem polju«. Toda je nepremagljiva ovira, da ni mogoče zidati občinske dvorane.

Pravijo, da sedaj ni potreba v St. Petru na Krasu več nobene mačke, ker nimajo več miši in podgan, ki so od smeha popokale, ko so čitale o »občinski« dvorani. Toda je zasluga edino le Čuka na palci in še pozni rodovi se ga bodo spominjali v hvaležnosti da jim je tako po ceni iztrebil nadležno golazen.

Pravijo, da postojnsko dramatično društvo različni faktorji tako molzejo, da se n. pr. za enkratno uporabo dvorane računa L. 100.—, a ima biti pa lastnik taiste že hvaležen, da pri tej priliki izpeča precejšnjo količino pijače. — Pa kakšnel!

Pravijo, da na Idriji že dve leti delajo načrt za most čez Idrijco, pa morajo še danes vodo brodit, ker most po noči ne zraste.

Pravijo, da pravi tisti gospod ali gospa, ki je pravil v 21. številu Čuka o pretepu na St. Vidski veselici, da ima istotam kulturna mladina na svojem izobraževalnem programu med drugim tudi to, da uči gledati kako trava raste in kamenje debeli. Zato bi bilo zelo čudno, ako bi se te umetnosti nihče drugi ne naučil.

Pravijo v Kalu, da je tamošnja izobraževalno društvo »Aufbiks«, katero je bilo ustanovljeno kmalu po vojni, ter je v teku zadnjih let večkrat uprizorilo krasno igro »Pretep«, prenehalo s svojim delovanjem vsled pomanjkanja denarnih sredstev.

Pravijo St. Vidski dekleta, da od sedaj naprej ne bodo niti več govorile s fanti, ki ne znajo plesati »tango in mosso«, ker pravijo, da stari narodni plesi niso več moderni, in one ne marajo napraviti kakšne »brutte figure«.

Pravijo, da ako bi Čuk ne zahajal v St. Vid, bi vse pomirilo od dolgega časa, kar je prav lahko verjetno. Res je pa tudi, da bi za potrebo prišel tja z bičem, ter razgnal tankajšnje ponočne družali, ki ne pustijo ljudem spati.

Pravijo, da so nekatere lomske poljske delavke iznašle take umetne stroje, da rabijo pri vsakem delu samo lopato. Da se lažje spozna ta umetnost, izide prihodnjič koledar, ki priloži njih slike. Pravijo, da se vložijo proti taki umetnosti protest, ker s tem uničujejo tukaj marsikatero osebo.

Pravijo, da so čadrske klepetulje

sklenile zgraditi iz neznanega lesa pravno barko, v kateri bodo ob slabem vremenu prevažale po občinskem klancu različne kvante, ki so za prenašati itak pretežke.

Pravijo, da se je ustanovilo v Budanjah društvo kradovičev in uzmovičev. Društvenega doma še nimajo, dobijo ga ob priliki, a ne v Budanjah.

SRCNE POZDRAVE POSILJAJO IZ BELUNA

od 70. gorskega polka vsem starišem bratom, sestram, fantom in dekletam. Posebno pa tistim fantom, ki pridejo na naše mesto. Pridejo naj z veseljem in zaljubljenim srcem, ker tukaj so »feiste« dekleta in se držijo vse nape-te. Hodijo vse obute v lesene cokle.

Ignac Poljanšek, iz Idrije; Roje Anton, Vrba; Sajin Franc, Juršič; Strle Pavel, Bač; Kovačič Anton, Il. Bistrica; Grželj Franc, Senožec; Meršič Stefan, St. Mihiel; Dolinc Maks, Orhek; Blažič Ivan, Studenec; Klun Ivan, M. Ubelsko; Klunen Anton, Vel. Ubelsko.

BLAZENA NEVEDNOST.

V župnišče pride k župniku deklina in... »Gospod župnik, jaz bi se rada omožila.«

Župnik: »Dobro, in ženin kje je?«

Deklina: »Kaj ga ne dobim tukaj?«

DOLGO ZIVLJENJE.

Jaka (čitajoč časnik): »Ta je pa res zanimiva: v Carigradu je umrla neka ženica, ki je dosegla starost 102 leti.«

Matevž: »To je v resnici lepa starost, a moja tašča mi je pripovedovala, da je imel njen stric 100 let, ko se je ona poročila in je živel nato še 10 let.«

Štefan: »In vendar to vse skukaj ni nič. Jaz imam staro bogato teto, ki sploh nikoli ne umrje.«

NA VRHUNCU ULJUDNOSTI.

Gospod Seliškar, splošno znan po svoji dobrohotnosti in uljudnosti, je pripovedoval nekoč v kavarni svojim kolegom:

»Ej gospoda moja, Angleži! Angleži so angleži! Nedavno sem se vozil v železniškem vozu v inozemstvo; nasproti mene je sedel nek Anglež, pravi pravcati Anglež. In pomislite malo; čez nekaj časa mi je položil obe nogi v naročje in sladko zasmrčal. In tako me je imel ta John Bull pribitega z vso vožnjo, ki sem jo napravil z njim.«

»Čujte, zakaj ga niste pa zbudili?« vpraša nek gospod.

»Kako naj bi ga zbudil« odgovori Seliškar, »če pa ne znam angleško.«

TRGOVINA CVETE.

Gospa našminkana, z glace rokavicami in lastovko pred čelom na klobuku v prodajalni:

»Koliko stane meter tega traku?«

Pomočnik: »Deset centesimov, milostiva.«

Gospa: »Prav; dajte mi pol metra in mi ga pošljite domov. Račun poravnam koncem meseca.«

Pomočnik: »Želi morda milostiva, da pozovem kočijaža, da Vas popelje domov?«

Moderne služkinje

Gospodinja: »Slišite Zofka, v nedeljo boste morali biti doma, ker grem s svojim soprogom na izprehod. Radi tega boste imeli pa kak drug dan prost v tednu.«

Služkinja: »O meni je to sploh všeč! Jaz grem itak rajši na sprehod v delavnik, kajti ob nedeljah se sprehajajo fakirji in cestni pometači.«

ZOBOBOL.

Kmet iz Iga pri Ljubljani je šel k zobopulniku, da mu izdere en zob. Ker je bil slednji prešibek, ni kljub trudu nič opravil, ter je kmetu svetoval, naj gre na južni koločvor, ko je imel ravno Vrhničan odpeljati, ter naj vzame vrv pa naj priveže zob k odbijaču. Kmet je res vse to naredil; vlak je zapiskal, potegnili naprej, odbijač pa je ležal na tleh.

MOŽ BESEDA.

Pred sodnikom je stal berač s popolnoma podrapanimi čevlji.

Sodnik: »Aretirani ste radi beračenja.«

Berač: »Da gospod!«

Sodnik: »Hočem Vam biti milosten.«

Berač: »Hvala, gospod sodnik.«

Sodnik: »Kaznujem Vas samo z dvema dnevi zaporu, ampak obljubiti mi morate, da ne boste v bodoče nikogar več moledovali z beračenjem.«

Berač: »Prav, gospod sodnik, obljubljam. (Po kratkem odmoru): Gospod sodnik, darujte mi par obnošenih čevljev, ako jih imate.«

ČIMDALJE HUISE.

Gospodu, ki je daroval slepecu dvajsetico, je padel zlatnik na tla. Slepec se je takoj sklonil, pobral zlatnik in ga vrnil začudenemu dobrotniku, ki je razjarjeno dejal: »To, saj Vi vendar niste slepi!«

Berač: »Ne, blagi gospod, slep nisem. Pravkar sem uvidel, da so mi doma obesili napravo tablico okrog vratu z napisom: slepec. Jaz pa sem... gluhonem.«

Narodna Knjigarna
v Gorici, Via Carducci
št. 7.

v Misi Goriske
Ljudske Posojilnice

Širite „Čuka“.

POZOR!

POZOR!

Mizarska Zadruga

v Solkanu pri Gorici

Ima v svojih zalozah v Gorici na trgu sv. Antona (stari plac), na trgu D'Amicis (na Kornu) in v Solkanu pred vhodom na sv. Goro, ogromno izbiro vsakovrstnega pohištva, po najnižji ceni izključno, pristno-domačega izdelka. Sprejema vsakovrstna naročila, ki jih točno in solidno izvršuje.

Za mnogobrojni poset se priporoča:

Vodstvo.

Brihtne kuharice.

Francka: „Kako se ti godi?”

Tončka: „Hvala imam 100 lir mesečno, moj četovodja hrano brezplačno in vsaki dan ogoljufam pri nakupu 5 lir“.

Francka: „Jaz si pa obleko naročam na račun gospodinjice“.

DANAŠNJE SLUŽKINJE.

Gospodinja (novi služkinji): „Ali že dolgo časa službujete v našem mestu?“

Služkinja: „Dve leti, milostiva.“

Gospodinja: „Imate pa tudi spričevala?“

Služkinja: „Da, milostiva, dvainpetdeset.“

DISCIPLINA.

Na vežbališču kriči korporal nad rekrutom Mahničem: „Zakaj ne stojite mirno?“

Mahnič: „Muha me je pičila na nos.“

Korporal: „Muha mora biti tudi pri miru, ste razumeli!“

POEZIJA IN PROZA ZALJUBLJENCEV.

On: „Tvoje ustnice so vrtnice, tvoji lasje so zlate niti, tvoje oči dijamanti in tvoji zobje biseri....“

Ona: „Ampak tvoj okrasek, ki si mi ga sinoči daroval — je iz nikeljja.“

OSVETIL SE JE.

Poredni bosopetnik je prišakal v trgovino, da nakupi nekaj malenkosti. Vedel se je pa tako poredno, da ga je moral prodajalec resno posvariti in ko še to ni pomagalo, je zapela šiba po njegovi zadnici. Fantek je stekel iz prodajalne in tako neusmiljeno kričal, da so se ljudje zbrali krog njega in ga pomilovali. „Ubogí fantek,“ so dejali, „kaj ti je, povej!“

Fantek: „Botega, smrkava in beraška; še riža nimajo. Mesto riža so mi dali ječmena!“

Priganjača so dobili.

Trkman Jožefa iz Podkrajja, a se ji je zdelo Čuka škoda razrezati, da bi celega poslala. — Ciril Stucin iz Straz je pri Cerknem izročil iskrene po-

zdrave Sovi in pošilja tapetnika nazaj. — Ljudmila Vogrič, Trbič, tudi ne mara priganjača in zahteva raje knjigo. — Butč Jurij, Vitovlje:

Sem Čuka obračal, napenjal oči, nikjer lumpa ni. — Naenkrat ga vglebam, nad lovci čepi in se tiho drži.

Terezija Breclj iz Zapuž pošilja priganjača nazaj in pravi, da če bi bil to zajec, bi ga že sama obdržala. — Ljudmila Hočevar, Stunjel na Krašu:

Zato ker »lejte« možiček priganjača mora biti, sem bolj se potrudila, za kmalu ga vdobiti. Sedaj je v mojih rokah, ne gre izpred oči, ga čuvam, gor nad lovci, na strehi on tiči. — ma kapico kot palček, je lušten fant prav res, izgleda priganjavček kot dober lovski pes.

Špilgoj Josip iz Bače:

Oj ti ubogi priganjač, ki »fajn« si jih dobil; pa saj si tudi cel rogač, zato si se pa dobro skril. Na vse strani vrtel sem Čuka, dokler te nisem pogodil: nad glavami tam nekaj kuka. Pa kdo je? Ti si bil! Sedaj Te hitro Čuku dam, ker zate jaz ne maram. On naj te zapre le v svoj hram, če ne ga pa pokoram. Iz Ljubljane piše nekdo: Petoliznikov Jaka, to ti je prava spaka, cel dan zajca čaka, on pa okrog njega skaka. Prepeljharjev Mihec, ta ti je pravi čukco, on ti cel dan čepi, zajec pa za njim sedi. Čotnikov Stefan pa je bolj pameten in zna, po vseh štirih se vali, zajec fige mu moli. Kar se je pa zdaj zgodilo, to ni nekaj luštnega bilo; da b'si glave ne belili, »zajca« vendar so ustredili.

Felicita Deb z Trsta:

Vendar sem te le dobila, na policiji naznanila: namesto da bi spala, Tebe sem iskala. Ti spaka, grda, stara, bi skoraj omedlela, ko sem v tvoj »barbu« strmela.

Šlavko Kljuder iz Karlje pravi:

Priganjača sem dobil, da si se do bro skril. — Priganjač se nad lovci moško drži, zraven pa še nogo na klobukih jum drži. — Lovca pa, ki vanj zija, bi kar z roko sunil ga. — Z glavo v gorju desni ogel treščil bo, in na vse štiri padel na zemljo. — Pa Čuk Ti priporočam, da tega mi ne vrzi v koš, ker drugače zato pošteno plesal boš.

Ciril Suc, Pliskovica:

Polni upanja in nade
Šli nad zajce so v goščave,
Miha, Petoliznik, Jaka
In pa Stefan, pasja dlaka.
Da bi vsaj na srečo milo,
Klo kaj boljše za kosilo;
So najeli pomagaca,

Da zverino k njim privrača.
Mnogo so se že trudili,
Da bi vendar kaj vlovili,
Zajcev polno k njim priteka,
Ali vedno brez uspeha.
Bolj ko lovci so streljali,
Zajci so vse vprek bežali.
Slednjič menda po nesreči
Zver z velikimi ušesi,
Je zašla po krivi poti
Ravno lovcem prav nasproti.
Brž so bili ti pokonci,
Pokalo je kakor v fronti.
Zajček plahi, nežno bitje
Na tla pade in izdihne.
Menda ne zaradi strela,
Baje kup ga je zadela.
Čast velika, mnogo srečo

Manufakturna trgovina z izgotovljenimi oblekami RUDOLF KNEZ

GORICA Piazza De Amicis N.º 13 (Piazza Corno) GORICA

Naznanjam cenj občinstvu, da sem otvoril novo bogato založeno trgovino z manufakturnimi blagom ter z izgotovljenimi oblekami. Priporočam se najtopleje za obilen obisk. Postrežba točna Cene nizke.

Znana slovenska tvrdka

JOSIP KERŠEVANI

mehanič. puškar in trgovec

Gorica, Stolni trg. št. 9 (desno)

se priporoča slavnemu občinstvu za nakup najboljših šivalnih strojev Original Mundlos Nemških tovarov, katere jamčim za dobo 25 let. Poduk v umetnem vezenju, krpanju in šivanju brezplačen. Tako imam tudi najboljša dvokolesa znamke Kolumbia Ameriških tovarov, katere jamčim 2 leti, vse dele spadajoče v mehanično in puškarsko stroko.

**Delavnica in popravilavnica
Stolni trg št. 5.**

„Goriška Ljudska Posojilnica“

V. Z. Z. O. J.

Gorica. Via Carducci št. 7 I. Lastno poslojje Križišče tramwaya. — Najstarejši slov. denarni zavod v Gorici — Ustanovljen l. 1883.

Obrestuje navadne **hranilne vloge po 5 %**. Na odpoved **vezane vloge** obrestuje po dogovoru najugodnejše.

Sprejema vloge na **tekoči račun**.

Daje svojim članom **posojila** na vknjižbe, menice in zastave, ter jim otvarja **pasivni tekoči račun**.

Uradne ura za stranke od 9 - 12 in od 15 - 17.

Ob nedeljah, praznikih in sobotah popoldne se ne urapuje.

GORICA BRUNO SAUNIG GORICA

Via Carducci 7 v hiši gor. ljudske posojilnice, Via Carducci 7

usje, nadplati, podplati, čevljarske, sedlarske potrebščine.

„Vrvi, biči, bičevniki, masti, ličila, barvila.“

„Sveče, vesek, kadila.“

Kupuje čebelni vosek po najvišjih dnevnih cenah. Tovarniška zaloga podpetnikov PIRELLI na debelo.

Podružnica v Solkanu.

Je za naše lovce vnete;
Srčno so se veselili,
Ker zverino so usmrtili.
Lovski zbor domov se vrača,
A nikjer ni priganjača
Kje se skriva, kje potika,
Ta uganka je velika.
Jaz pa vidim iz daljave,
Skril se je nad lovake glave,
Kakor kak noviden duh;
Sprejmi ga nazaj ti, Čuk.
Kultrín Stefánija iz Logarč:
Priganjača smo iskali,
kum se skrila je vrag,
res, radi bi ga našli,
ker nam je ljub in drag.
Glej, jaz sem te dobila,
nad lovci gor stojiš,
skrivaš v obraze gledaš
in figo jim moliš.
Jaz bom te zapodila,
le k Čuku se podaj,
jaz nočem vsake spake,
le sivi Čuk ga daj!

LISTNICA UREDNISTVA.

Kanul: Nima glave, temveč samo rep, ki iz koša kuka. — Logarišče: Čuk je ptič, ki vrže v koš, kar ni za nič. — Postojna: Pustite »Jamo« na miru, saj veste, da se v vsaki jami kaj zgodi; radi tega celo sam Čuk rajši na palci sedi. — Barkovlje: Ni za jok ne za smeh, ni za jezo ne veselje, zato pa dragi mož, srčelo je v koš. — Rodik: Frsk, oprostite, saj veste kaj to pomeni. — Fantje in dekleta iz Šibenika: Hvala za pozdrave! Ostanite Čuku zvesti. — Bukovski Vrh: Pesem je le pa, »slušna« bi rekli, a predolga je. Zato ne moremo priobčiti. — Rute: O Miciki, ki jo pete srbijo, ne priobčimo. — Landolet: Angelca je zletela v koš in si ni rebre polomila. — Volče: Tisti aparat si le sami ohranite in ga ne pošiljajte po svetu. — Vitovlje: Ne »zastopimo«. Bolj jasno pišite! — Logarsko: O siru, kobiljnjem mleku,

Dr. Črni Vlak — srčne bolečine — vse je zletelo v koš. — Gorenje: Naj »ne-ka« gospodična le kadl cigarete. V Čuku jih ne bo »rauhala«. — Anhovo: Smrdljivo vino je steklo v koš med smrdljive rokopise. — Črnič: Hvala, a vseeno je šlov koš. — Kilovče: Gospodična, ki ima dva križa je zbgžala z sovo, zato jo nišmo mogli pri- nesti. — Ajdovščina: Vse je v koš zle- telo. — Podmelec: O fantih, ki hodijo od hiše do hiše žganje piti — šlo v koš. — St. Vliška gora: Nekaj da — drugo ne. Zato je šlo v koš. — Koseze: regljati, zato je šlo v koš. — Komen: Pogovor je zletel v koš in ne vstane več iz njega.

O.O.O.O!

Gospod in gospa sedeč na klopi v ljudskem vrtu: Ona: »Poglej, poglej, kako zala je ta deklica. Kako lepa, kaj ne?« On: »Pa res, malo tacihi de- klete.« Ona (laskavo): »Kako se i- menuješ sletkana?« »Jaz, jaz sem Janeček!«

MOBILJE

O. BERNT

GORICA, — Piazza d. Vittoria 21
na (Travniku). — Tel. 66

Širite Čuka na palci.

VELIKE ZALOGE PO ZNIZANIH CENAH

Izredna prodaja na račun tovarnarjev

VIDEM - Via Savorgnana št. 5 - VIDEM

VELIKANSKA ZIMSKA PRODAJA

V bogati zalogi raznovrstnega zimskega blaga nudimo svojim cenj. odjemalcem zadoljivo izbero po najnižjih cenah.

Naštejemo nekatere kose:

Brisače »Nido ape«	L. 2.99
Obrobijene žepne rute	„ —.75
Moške nogovice	„ 0.95
Čajni prtiči	„ 1.25
Cvratni	„ 2.25
Gobasti	„ 1.75
Kuhinjske brisače	„ 1.90
Obrobijeni prtiči	„ 2.50
Madapolam, m. po	„ 2.50
Švicarska vezena	„ 2.50
Gobaste brisače	„ 2.75
Ženske, črne in barvane nogavice	„ 2.75
„ Oxford“ za srajce, m. po	„ 2.95
Domače platno m. po	„ 2.80
„Velour“ za ženske plašče, m. po	„ 22.—
Srajce vezene	L. 8.90

Ženski jopiči, vezeni	„ 3.50
Dvonično sukno 100 cm, m	„ 4.25
Prehodne preproge, m. po	„ 4.50
Preproge za pred posteljo	„ 4.90
Angleško lahko platno, m. po	„ 3.95
Ženski jopiči	„ 7.90
Vezena spodnja krila	„ 9.90
„Combineuse“ za gospe	„ 14.90
Rjuhe z živim robom	„ 29.90
Posteljna odeja	„ 27.90
Volnena odeja	„ 29.90
Župnata blazina	„ 49.90
Vezana rjuha za 2 osebi	„ 49.90
Kovrli barvani	„ 59.90
„Doubleface“ za moške plašče, m. po	„ 29.—

Bogata izbira moškega in ženskega blaga. — Najfinejši plašči. — Zametno blago za lovce. — Izgotovljeno perilo. — Gobasta blaga za ženske obleke. — Platno razne višine. — Prti in prtiči. — Brisace, Namizno perilo. — Volnene in bombaževe maje. — Preproge. — Zavesa. — Prevlake za mobiljo. — Posteljne odeje vseh mer. — Opreme za neveste, za prenočišča, za zavode, za penzije, blazine izgotovljene iz žime in volnem.

POSEBNO ČRNO BLAGO ZA DUHOVNIKE. — NEPOSREDEN UVOZ VOLNE ZA MATRACE.

VSAKO BLAGO, KI NE ODGOVARJA BODISI PO KVALITETI BODISI PO CENI SE LAHKO VRNE.

Na debelo in drobno!

Posebni opusti za razprodajalce.

STALNE CENE

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.